

Họ hàng chê cười khi tôi chuyển từ châu Âu sang Đài Loan học

Gác lại những nhận xét không tốt, tôi gạt nước mắt ra sân bay, bắt đầu hành trình mới, hành trình của chính mình và rồi tôi đã đúng.

Những ngày mùa đông khiến chúng ta hay hồi tưởng lại những gì đã diễn ra trong quá khứ. Nhân tiện với cảm giác se lạnh của mùa đông Hà Nội, tôi xin chia sẻ một chút về cuộc sống của mình. Tôi sinh ra ở TP HCM, quê gốc miền Trung và ra Hà Nội làm việc, may mắn nhận được sự quý mến của đồng nghiệp và bạn bè ở nơi đây. Điều đó khiến tôi như tiếp thêm sức mạnh để bay cao trên con đường học vấn. Sau thời gian khó khăn hồi đại học, tôi vượt qua và giành được một suất học bổng cao học tại vương quốc Anh sau gần hai năm rời ghế nhà trường. Điều đó giống như một món quà vô giá mà cuộc đời có lẽ không gì bằng.

Ngay sau đó tôi chia tay mái ấm gia đình và thầy cô ở Hà Nội để bước đến một môi trường xa lạ. Dường như tôi nhận ra khoảng thời gian thử sức ở nước ngoài đã giúp mình biết nhiều điều và quan trọng hơn là cảm thấy mình chưa đủ sức học ở một quốc gia châu Âu. Từ đó tôi áp ủ một niềm tin sẽ tìm đường mới cho riêng mình. Cũng chính nguồn cảm hứng đó đã giúp tôi vượt qua khó khăn để tốt nghiệp được ở Anh. Lúc đó tôi đã định hình công việc sắp tới và biết rõ giới hạn cũng như sở trường của mình tới đâu. Rồi tôi tiếp tục nhận được học bổng tại Đài Loan để học tiếp bậc tiến sĩ.

Mọi điều rắc rối đến với tôi từ đây, họ hàng đột nhiên quay lưng với tôi và bố mẹ vì có lẽ tôi nhận được sự kỳ vọng cao nhưng lại rời bỏ môi trường châu Âu để quay về một hòn đảo nhỏ bé, nơi mà họ cho rằng đối với tôi đó là sự trốn chạy thất bại. Bố mẹ tôi là người làm nông, họ cũng thật thà, bố tôi học được lớp 12 nhưng mẹ vì hoàn cảnh thời đó nên không đủ khả năng học. Mới đầu nghe qua tôi tâm sự muốn quay về nơi này thì bố mẹ im lặng, đến khi nghe tác động từ họ hàng và những người quen thì bố bắt đầu kiểm soát với tôi nhiều lần.

Thú thật tôi không hiểu mình làm sai chuyện gì nhưng hầu như trong các cuộc gặp mặt gia đình, họ hàng, chủ đề về tôi luôn được đem ra bàn tán. Lúc đó tôi từng cảm thấy bế tắc và tuyệt vọng, rồi tới hàng xóm cũng không ít lời trêu đùa. Có lẽ họ có tiền và đủ khả năng tài chính cho con đi học ở những quốc gia lớn nên khi nhìn vào dự định của tôi, họ thấy buồn cười. Lựa chọn từ trái tim và suy nghĩ thấu đáo giúp tôi có một hành trang tốt ở xứ sở này.

Sau 3 năm đèn sách, tôi và vợ hoàn thành bậc tiến sĩ và khi đó tôi có cảm xúc ít khi diễn tả bằng lời. Nhìn lại những khó khăn ngày nào đã góp thêm một phần năng lượng để tôi vượt qua những cơn sóng dữ. Gần 10 năm trôi qua, tôi nhìn lại hành trình đã đi và hay nói vui với học trò mình ở Australia rằng: “Thầy đã làm tròn trách nhiệm với cuộc đời mình và mạnh mẽ bước qua sự thị phi”. Trong tương lai, mặc dù vài năm tới tôi có dự án ở bên Australia nhưng chắc chắn sẽ về Việt Nam cống hiến cho quê hương. Trên hết, đó là tôi vẫn mong được truyền tải những câu chuyện cuộc đời mình để giúp được phần nào đó những bạn nhỏ đang còn học. Xin cảm ơn quý độc giả đã lắng nghe, chân thành cảm ơn rất nhiều.

Hà Thanh